

FENT CARREERANY

MARIA DE LA SALUT

Número 190

Any XV I

JUNY, 2002

UNA GERNACIÓ GAUDÍ DE LES TITELLES A LA PLAÇA DE DALT

CÚBER, DES DEL COLL DE L'OFRE

CONCERT DE VIVIM PLEGATS

Sumari

Editorial i sumari	2
El barranc de Biniaraix, meravellós	3
Grup d'Esplai Es Rebrot	4
Jornades Interculturals Vivim Plegats .	5
El festival d'Eurovisió i la reivindicació de Gibraltar	6
Es necessita una super intel·ligència o sia un mag per salvar la nostra joventud	7
Recordant el pont del Rafal i una advocada	7
Sa Xerradeta a Ses Tarragones amb...	
Antònia Maria Vicens	8
Amor a simple vista	11
Compte enrera	11
Bullit de Notícies	12
Demografia. Telèfons d'interès	14
El temps.	15
Conill amb pebres torrats	15
De Viatge amb Viatges Martel	16
Excursió a Menorca	16
La terra y els seus fruits: Contaminació d'aigües subterrànies	17
Més saben un misser i un ase... ..	18
Tots som en Toni Colomer	19
4 i 5 de maig: Acampallengua a Binissalem	19
Una reflexió sobre l'impost eco-turístic	20
Carrerany Esportiu: Pla de Mallorca 2002	21
Els benjamins compten els partits per victòries	22
El club d'Escacs eliminat de la copa .	23
Què ens ha arribat a la biblioteca?	24

FOTOGRAFIES:

Magí Ferriol, Gaspar Mas, Josep Ferriol, Grup d'Esplai, Antònia Maria Vicens i Guillem Carbonell

EDITORIAL

El passat dia 31 de maig començà, a Corea i Japó, el campionat del Món de Futbol. És un espectacle de masses que mou tot el món, adorant els herois moderns, les grans estrelles del futbol. I a darrere ells tot un engranatge econòmic, amb xifres astronòmiques que els fa encara més enfora de la nostra realitat. Desitjam que sigui tot un èxit per l'espectacle del qual en puguem gaudir tots i que, si la selecció en la qual juguen els nostres jugadors té l'èxit que esperam, ho celebrarem, possiblement amollant coets.

Però parlant de futbol i del de més a prop, en aquest número de la nostra revista, donam una mala notícia: el president del Marier, Pere Vanrell al qual se li ha d'agrair la feina feta, dimiteix en acabar la temporada i, si ningú agafa les regnes, l'any que ve tornarem quedar sense equips de futbol en les categories inferiors a Maria. És una vertadera llàstima que això sigui així perquè el Marier, amb la seva senzillesa, compleix una gran feina social i d'entreteniment per als més petits del poble. I ha complit aquest objectiu durant molts anys. Sembla que al llarg del temps no s'han pogut mantenir d'una manera estable, per raons molt diverses, els diferents equips. I això ho podem considerar un fracàs de la nostra petita societat. Sabem dels esforços necessaris per a dur endavant un equip de futbol i que, a més ensenyi els principis bàsics de l'esport i d'un comportament sa i esportiu.

Des d'aquí volem fer una crida per a la continuïtat del Marier, aportant tots els afectats l'esforç necessari perquè així sigui. Està clar que si aquests esforços són compartits sempre seran més fàcils de fer. I si cal cercar ajudes d'entitats superiors, (Ajuntament, Consell, Govern) també s'ha de fer.

Amb el suport de:

GOVERN DE LES ILLES BALEARS

Conselleria d'Educació i Cultura
Direcció General de Política Lingüística

HAN PARTICIPAT EN AQUEST NÚMERO:

Antoni Gelabert Mas, Antoni Fiol Morey, Miquel Oliver i Roig, Miquel Rosselló i Quetglas, Lluç Matas, Gaspar Mas, Grup d'Esplai Es Rebrot, Joves d'Esquerra Nacionalista-PSM, Bel Oliver, Josep Ferriol Torelló i Francesca Maria Mas.

EDITA: Associació Cultural FENT CARRERANY
Sant Miquel, 11 07519- Maria de la Salut

EQUIP DE REDACCIÓ:

Magí Ferriol Bauzà
Joan Gelabert Mas
Joan Gual Bergas
Miquel Morey Mas
Onofre Sureda Ribas

correu electrònic:
fentcarrerany@premsaforana.com

Nº DEPÓSIT LEGAL: PM-457/1986

La redacció de Fent Carrerany
no es fa responsable de les
opinions dels qui hi escriuen

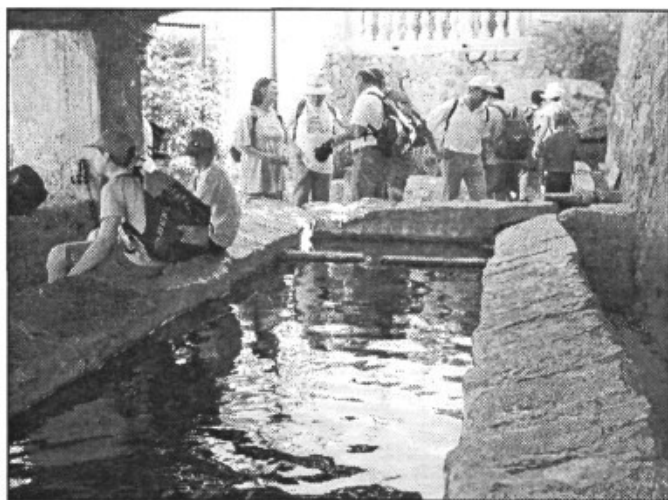
EL BARRANC DE BINIARAIX, MERAVELLÓS

El passat dia 26 de maig els qui anàrem al barranc de Biniaraix, gaudírem d'allò més. L'empedrat camí que per ell mateix ja és una bellesa del bon quefer del poble, un camí històric que unia Sóller amb les possessions de la contrada i també amb Lluc i Pollensa, estava acompanyat pel xiuxiueig i les rialles de l'aigua que baixava pel torrent, omplint gorgs, i saltant per hermoses cascades. Ens permeté refrescar-nos durant la dura ascensió. Un helicòpter que transportava material per arreglar cascades i casetes ens distregué durant tota la pujada. En un moment donat, li caigué la gorra al pilot, i en Guillem Jordà la recollí: així que si la vol recuperar, ja sap on és.

Passàrem les cases de l'Ofre i dinàrem vora les de Binimorat. Després de dinar els més valents coronaren els 1090 m. d'altura de l'Ofre, mentre els altres descansàvem prop de la font de l'Aritja. (Quina aigua més bona i fresca?).

Quan els escaladors foren tots a baix, continuàrem

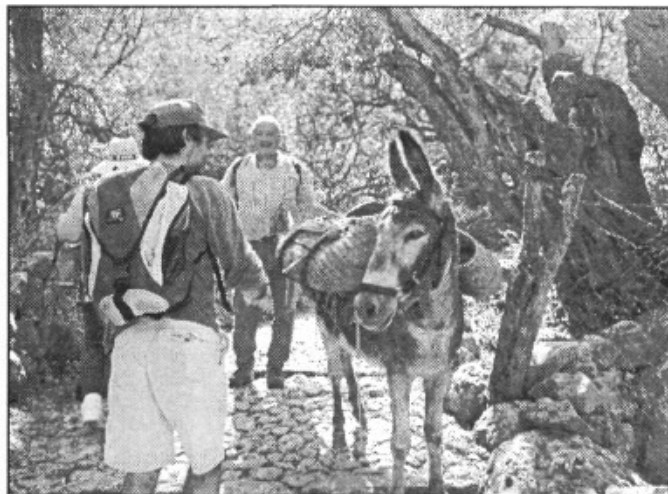
fins a l'embassament de Cúber, ple del tot d'aigua i envoltat de rosers bords, on ja ens esperava l'autocar per tornar a Maria.

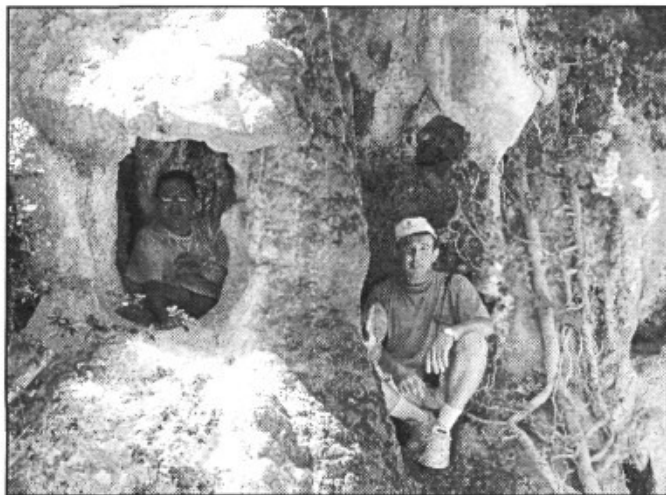
Primer descans, vora els rentadors de Biniaraix

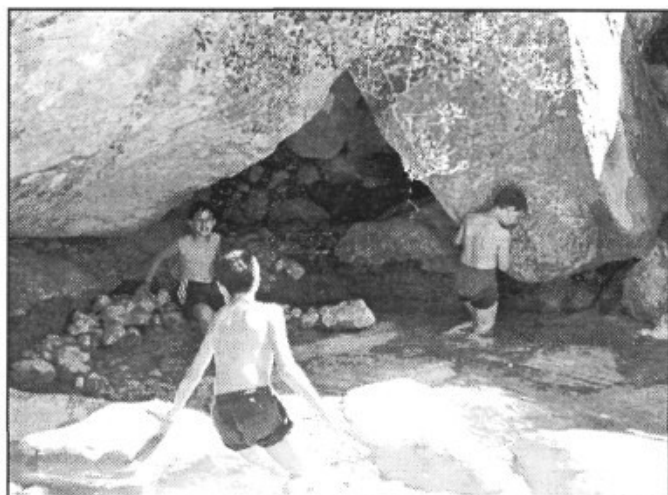
Una volta i... camí amunt

Transport ecològic de sempre

L'erosió i la sedimentació ha fet això

Una refrescada dins un gorg

GRUP D'ESPLAI "ES REBROT"

Un any més la temporada de l'esplai ja ha acabat i tots els monitors i nins que hi formen part vos volen contar les activitats que han realitzat aquests dos darrers mesos.

Dia 13 i 14 d'abril anàrem d'acampada a n'Es Carritxó (Felanitx). Ens va fer dos dies molt bons i tinguérem temps de fer les magdalenes per berenar i d'anar a cercar caragols. Era a l'antic convent, però reformat. El corral era tan gros que no era necessari sortir al carrer.

El 20 d'abril anàrem amb bicicleta a Ses Passadores. Aquest cap de setmana era el millor, ja que uns dies abans encara no es podia passar d'aigua que hi havia i nosaltres poguérem passar. També vingueren altres nins del poble. La gran majoria no hi havia anat mai.

El 4 de maig férem la diada culinària. Aquest dia els nins i nines vénen el matí i preparen el dinar que després tots junts ens menjarem. Aquest dia paràrem taula al corral de Ca'n Gaspar, que feia un bon soleiet.

Dia 12 de maig hi havia la trobada dels esplais a Inca. La temàtica era d'un bruixot que ens havia fet un encanteri i els grups d'esplai amb una cançó havien de desfer l'encanteri. Al matí hi va haver jocs, tots relacionats amb bruixots, reis i reines, bufons, palaus. A les 14-00h. vam dinar i després els nins i monitors començaren a cantar les cançons per poder desfer l'encanteri. Ho vam aconseguir!

I ja finalment dia 25 de maig celebràrem la festa final. I ho férem amb un festival ESPLAI VISIÓN. Va ser tot un èxit i tots vam poder disfrutar d'un dissabte ben animat.

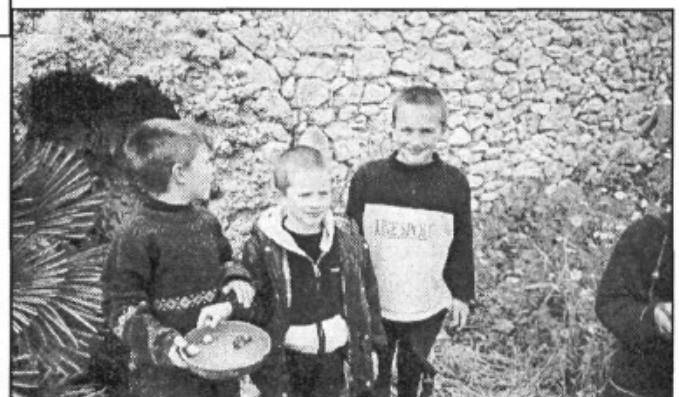
La propera activitat que realitzarem tots els nins i nines de l'esplai serà l'acampada. Aquest estiu partim cap a Menorca de dia 15 al 21 de juliol.

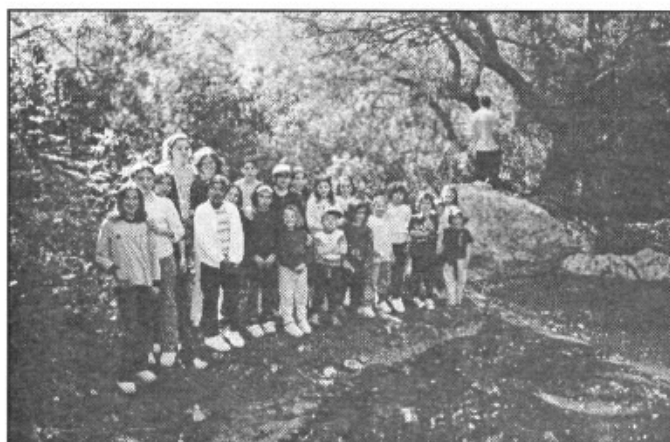
A dalt i a baix, trobada de grups d'Esplai a Inca

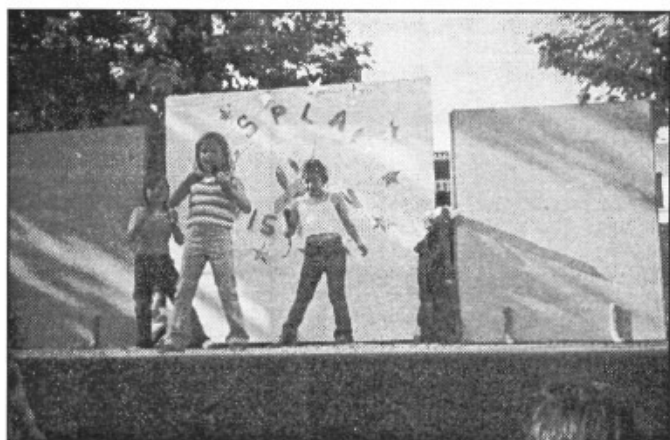
El 4 de maig
férem la
jornada
culinària

El 20 d'abril anàrem a Ses Passadores. El torrent duia molta aigua

Dia 25 de maig celebrarem la festa final. I ho fèrem amb un festival ESPLAI VISION

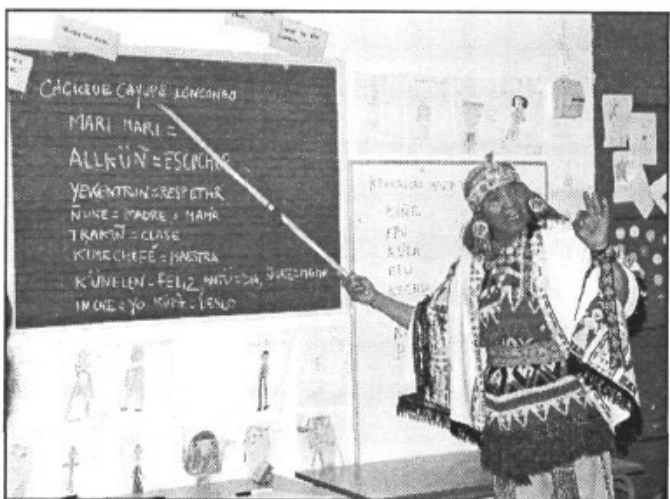
JORNADES CULTURALS VIVIM PLEGATS

Durant els dies 7, 8 i 9 de maig, han tingut lloc a l'escola de Maria, unes Jornades Interculturals, amb l'objectiu de donar a conèixer i estimar les altres cultures, les que conviuen amb nosaltres a l'escola, i altres procedents de tot el món.

Tots els participants han valorat l'experiència com a molt positiva i han tingut gust a poc. Un grapat de monitors procedents de molts països del món han vingut a l'escola i han explicat coses, cançons, característiques, jocs, de les seves cultures. També hi ha hagut gent de Maria que

Alberto Andrade, contant contes al primer cicle

El cacique Cayupe Lonconao

ens ha contat experiències viscudes a altres contrades, com na Maria Ferriol, que ens parlà del Sàhara.

Els monitors que vingueren a l'escola foren: Alberto Andrade, (Equador), Satximi Sasaki (Japó), Cayupe, indi mapuche (Argentina), Dounia (França), Janette (Colòmbia), Madiop (Senegal) i Gabriel Many (Estats Units).

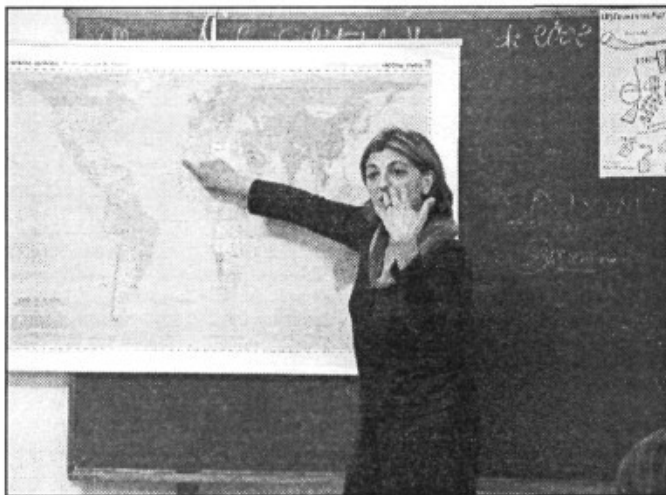
Els dimarts es feren uns tallers de cuina i de henna. Els més grans tingueren la xerrada amb na Maria.

Mentrestant, al gimnàs s'hi muntà una exposició d'objectes de tots els països que quedà molt bé.

Les jornades acabaren dimecres amb un concert de na Dounia amb els alumnes de 5è i 6è, acompanyats d'un músic. Aquest s'hagué de fer als locals de la 3ª edat a causa de la intensa pluja que caigué durant els tres dies.

Madiop, del Senegal

Na Maria senyalant la posició del Sahara

Satximi Sasaki, ensenyant cultura japonesa

El festival d'Eurovisió i la reivindicació de Gibraltar

Feia molts d'anys que aquest festival estava sotmès a un oblit fruit de la pròpia evolució de la música i dels interessos de les multinacionals de la indústria musical. A més també s'ha de dir que els temps actuals no es diuen amb el tipus de festival com el d'Eurovisió.

Però això que sembla que és així, i aquestes sensacions són les que s'han pogut escoltar i llegir als mitjans informatius més importants de tota Europa, sembla que al nostre país la premsa oficial i la televisió oficial no se n'hagin adonat. Viuen a la inòpia, o bé no han evolucionat com la majoria de la societat. Res tinc a dir en contra de l'operació O.T., i celebro que la Chenoa canti la Balanguera a Son Moix, tal vegada serà la manera de despertar consciències, i si és així, per mi que ja haurà valgut la pena.

Però el que m'ha semblat d'un "tipisme" més propi del temps en què imposava la seva voluntat el general totalitari, que del nostre temps de maduresa cívica, tot el "patrioterisme" estantís que s'ha muntat al voltant del festival d'Eurovisió. Haver d'aguantar l'espanyolisme estantís dels mitjans de comunicació ben concrets, dels comentaris televisius, i alguns personatges dels quals un mai hauria dit que arribessin a dir el que deien, Nina dixit. Això ja em fa sentir incòmode al meu país en el temps que corren.

Com si tot el "patriotismo" es jugués a una carta volandera d'una cançoneta estantissa, com si l'honor del país depengués d'una tonada cridanera i ensopida, com si.... Semblava que tornaven els personatges d'aquella Espanya diferent de pandereta i fandango de fa 25 anys on els "demodés" presentadors de TVE que estaven arraconats i oblidats a l'armari i plens de teranyines, com inefable

Urribarri, tornessin a amollar frases buides i altisonants que preparaven a la població submissa per enfrontar-nos a una possible invasió del Gibraltar espanyol.

Aquells dies el nostre país va fer una gran passa endarrere i varen tornar a aflorar paraules, conceptes i insinuacions que creïem que ja havíem oblidat. Però es veu que en el fons de la seva ànima, els governants estatals no poden

dissimular el seus vertaders sentiments i d'aquesta manera s'expliquen totes i cada una de les passes legislatives que es van fent, no sense complicitat d'algunes forces polítiques, de les que tampoc un hauria pensat que arribessin a acotar tant el cap.

Antoni Gelabert Mas
Barcelona, Maig 02

Es necessita una super intel·ligència "o sia un mag" per salvar la nostra joventut.

Qualsevol dia d'aquests, necessàriament, haurà d'aparèixer en tots els diaris el següent anunci: "Es necessita un mag prestidigitador, amb experiència, bona presència, disposat a treballar dur, fins i tot els caps de setmana, il·lusionat amb la seva tasca, àgil per captar missatges i transmetre'ls. Treball assegurat fins a la jubilació i remunerat d'acord amb la missió a acomplir. Presentar Currículum incloent màsters i altres a.. (aquí l'adreça de cada una de les esglésies catòliques de tot el món. Totes les pàgines web, totes les www necessàries, tots els punts, comes... Que no manqui res perquè el mag arribi puntualment."

Posat l'anunci en tots els diaris del món, a esperar el miracle; si necessitam un mag intel·ligent i de prestigi. Perquè està vist i comprovat que les generacions de cristians en exercici, que acudim a missa els diumenges i deim que conservam la fe, mancamos de la mes mínima capacitat de convocatòria. Llevant les rares excepcions (honroses i meravelloses), els cristians practicants "pentinam canes".

No sabem, confessem-ho, transmetre il·lusió de fe a les generacions que ens segueixen. Tenim la fàcil, passiva, culpable resignació davant el fet de la trista deserció de la joventut dels àmbits religiosos. Ens conformam dient que el nostres joves son honests i treballadors, bones persones. Que condueixen per la vida amb una lloable ètica. I segurament és així, en molts de casos, no en tots per desgràcia.

Sabem que el mal els tempta de mil maneres exacerbat, violència. Ho sabem amb seguretat ho presenciam cada dia, però no tenim imaginació per oferir-los algunes alternatives elevades i interessants. Si necessitam un mag prestidigitador que culli amorosament els joves per les espatlles i els digui senzillament : "AIXECAT I CAMINA" que la vida és bella, però ho pot ésser més amb la teva ajuda, amb el teu esforç, que darrere l'horitzó hi ha qualcom que s'ha de descobrir. Cerquem plegats el sentit de la vida, la fe, l'esperança, la il·lusió, fins i tot dintre del sofriment, dins del dubte, hem de cercar afanyadament o ens hem de conformar amb solucions rutinàries, travades.. Ajudar-los a fer-se preguntes intel·ligents i transportar-los a esferes preparades que els puguin ajudar a trobar respostes coherents, satisfactòries.

S'ha d'incordiar el savi perquè s'exprimeixi el cervell i en respongui, sobretot que ens transmeti la seva fe. Treball del mag, afegint com a just colofó que el necessitam els seglars especialment. Els rectors en general, treballen a "destajo" desdoblant-se amb dos o quatre si és precís, per poder atendre a múltiples tasques. Cada dia són menys, a la vista està, la manca de vocacions sacerdotals. És vertaderament alarmant. Els seglars que conservam un poc de fe, necessitam arts màgiques per anar creant un ambient propici per al foment de noves vocacions.

Un amic que vos estima.

Miquel Rosselló i Quetglas.
INCA, juny del 2002

Recordant el Pont del Rafal i una advocada.

Entre Ariany i Maria hi ha el Pont del Rafal, que era de categoria i del terme, el principal, i un altre que no té mida el té con a punt de mira monument nacional. I és que ja avui en dia en veus molts sense alegria empesos pel temporal.

Entre, Ariany i Maria hi ha una jovençana és una jove molt fina que viu a la part forana, diuen que té una filla com la flor il·luminada diuen que s'assembla a son pare i també un poc a sa mare, que treballa d'advocada a sa Casa de la Vila.

Un amic que vos estima

Miquel Rosselló i Quetglas.
INCA, juny del 2002.

Sa Xerradeta a Ses Tarragones amb...

ANTÒNIA MARIA VICENS, MESTRA QUE HA ANAT AL MARROC I PRESIDENTA DE FENT CARRERANY

La xerradeta d'aquest més la feim amb n'Antònia Maria Vicens, mestra que treballa a l'Institut de Sa Pobla, perquè ebs parli de dues coses en concret: del segon viatge al Marroc becat per la Conselleria d'Educació i Cultura i perquè fa dos mesos assumí la presidència de l'Associació Cultural Fent Carrerany. Com sempre, la xerrada la feim al Restaurant Ses Tarragones, mentre feim un pa amb oli, regat amb una botella de vi de Petra.

Ens pots contar que has anat a fer al Marroc. Quin objectiu tenia aquest viatge?

Aquest viatge està inclòs dins uns viatges internacionals d'intercanvi de professorat i d'alumnes que té la Conselleria d'Educació i aquest està dins l'apartat del professorat.

Quines connexions féreu per anar-hi?

Vàrem anar de Palma fins a Madrid, després a Melilla, i per entrar al Marroc ho férem en taxi a través d'unes barreres molt grosses. Sols ens aturàrem a la frontera per visar el passaport, ja que els inspectors de Marroc, que són els que organitzen el viatge allà, ens havien fet gestions diplomàtiques per no haver de fer més aturades de control. A la frontera vàrem agafar un autocar, que el tinguérem durant tot el viatge i anàrem directe fins a Fez. Vàrem estar 7 hores per arribar-hi.

No vàreu fer cap aturada per menjar?

No, la veritat és que no teníem massa gana. Dins l'avió ja ens havien donat menjar i nosaltres dúiem galletes d'Inca i durant del viatge anàvem menjant. Sols ens aturàrem a fer un té. A més, a l'arribada a la frontera, ens

Un moment de la parlada a Ses Tarragones

havien fuit un poc les ganes de menjar: és molt impactant.

Només visitareu centres escolars?

No. Per exemple a Fez, vàrem visitar la Medina, i pareix que et trasllades al segle X o XI.

Quina zona vàreu visitar?

La zona del Rif, ja que la majoria d'alumnes que vénen a Mallorca són d'aquesta zona. Actualment comencen a tenir consciència per recuperar la seva llengua, la llengua bereber, però en parlen amb un poc de por encara. No en parlen obertament d'aquest problema.

I quines ciutats?

Fez, Nador, Meknés i els seus voltants. Però bàsicament Nador. Vàrem visitar escoles i sobretot escoles de secundària públiques. També vàrem visitar una escola Alcorànica a Fes. Ens va cridar molt l'atenció el mètode d'ensenyament. Per exemple escriuen a unes pissarretes amb una tinta que fan aposta de pinyols d'oliva i altres coses i quan la pissarra és plena la fan neta amb l'aigua que hi ha dins una ribella. Però aquesta aigua no la poden tirar per l'escurador, l'han de tirar al camp, a la terra, ja que aquella aigua conté la paraula de Déu i no la poden tirar per les clavegueres i a més enriqueix la terra que rega. Aquesta escola està subvencionada per un xeic àrab que la manté.

Quines infraestructures tenen les escoles públiques?

Depèn molt de les APAs, n'hi ha que estan ben pintades, amb sala d'informàtica plena d'ordinadors, però aquestes tenen unes associacions de pares que se saben

Dora Muñoz i Antònia Maria Vicens envoltades d'alumnes d'un centre d'Educació Secundària

mourer i cercar recursos, ja que el govern no dona massa pels centres públics. El govern encara s'ha de mentalitzar que la millor inversió és en educació, encara que els resultats se vegin a mitjan o llarg termini. Record, d'un viatge que vaig fer a Tunísia, que ens varen explicar que l'educació és el millor recurs d'un país per tirar endavant i això tan senzill, al Marroc, encara no ho han entès.

A casa de l'inspector Driss, seguint el ritual de rentar-se les mans, abans de menjar

Quines coses t'han cridat més l'atenció que no sigui del món educatiu?

Jo em pensava que veuria camps abandonats i és el contrari, estan ben cuidats, hi ha molta d'agricultura. Aprofiten tots els racons per sembrar. Hem de pensar que allà la mà d'obra encara és molt barata. Als mercats hi ha una gran quantitat de fruites i verdures, i tot ben col·locat. Tenen un gust especial per col·locar les paradetes.

T'ha ajudat aquest viatge per poder fer la teva feina aquí?

Vaig arribar a la conclusió que aquí ens vénen alumnes de 3 tipologies: els que han anat a escoles alcoràniques i només saben copiar i memoritzar. Després hi ha els que han estat escolaritzats i aquests aquí no creen

Un plat de cuscús a can Abdellà, mestre de castellà

cap problema d'aprenentatge i s'integren ben aviat. Amb un any aprenen la llengua i poden continuar ESO la mar de bé. I un altre grup, que són els que no han estat mai escolaritzats, i ja podeu imaginar al·lots de 13 anys que no han estat mai dins una classe, fer-los estar dins un institut de les 8 a les 3, per fer-los seguir un currículum, encara que sigui adaptat. Aquests són els que ens donen problemes.

Als teus alumnes els vares explicar que anaves a visitar el seu país?

Sí, abans de partir tots em demanaven on havia d'estar, on teníem l'hotel, etc. Es preocupaven molt i dilluns passat, quan vaig arribar, tots m'esperaven amb una cara de sorpresa. Els vaig dur pastes i henna per les nines, inclús els que no eren alumnes meus varen venir a saludar-me i a demanar pel viatge i tots em demanaven el mateix: on t'agrada més allà o aquí?.

Dins una aula d'una escola marroquina

A devora Nador hi ha una platja molt grossa i molt hermosa que està plena de copinyes. Jo en vaig recollir un bon grapat i quan vaig arribar aquí els vaig dir que els duia un bocí del seu país, i els vaig donar una copinya a cada un. Als dos dies ja n'hi havia que la duien penjada pel coll. Varen estar molt contents.

Jo vaig intentar posar-me al seu lloc, deixar la teva terra per anar a un lloc desconegut, amb una gent que no saps com seran, com et rebran, amb una llengua que no coneixes, i ha d'ésser molt fotut. Passar d'estar tot el dia per amunt i per avall i de cop i volta tancar-te 6 o 7 hores dins un centre, és un canvi molt gros. Tot el que hi ha aquí és un canvi molt gros per a ells, allà n'hi ha que caminen 4 hores per poder anar a l'escola i després el mateix per tornar a casa.

El tema de la dona com està dins el món educatiu?

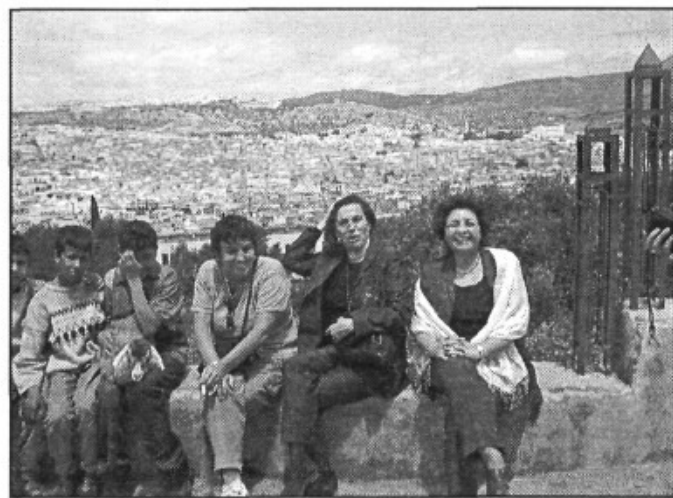
Hi ha moltes dones dins l'ensenyament, hi ha molts de claustres que el percentatge de dones és més alt que el d'homes, hi ha directores a molts de centres. En canvi a l'alumnat és diferent. De petits estan equilibrats nins i nines, però a mesura que van pujant els cursos el número de nines va disminuint.

I al carrer?

A les ciutats més grosses ja pots veure dones vestides amb vaquers i més occidentalitzades, i també en veus amb el xador, però a les zones rurals són més tradicionals.

Hem pogut veure a una foto de les que ens has mostrat que hi havia una taula parada a l'estil occidental, ells hi mengen així?

No, les taules són rodones i posen el menjar al mig. Per menjar el van agafant amb els dits i banyant amb espècies acompanyat de pa. El cuscús el mengen amb cullera. A nosaltres ens posaven coberts a la taula, però ells no n'empren.

Amb uns jovenets i una cabra, amb Fes al fons

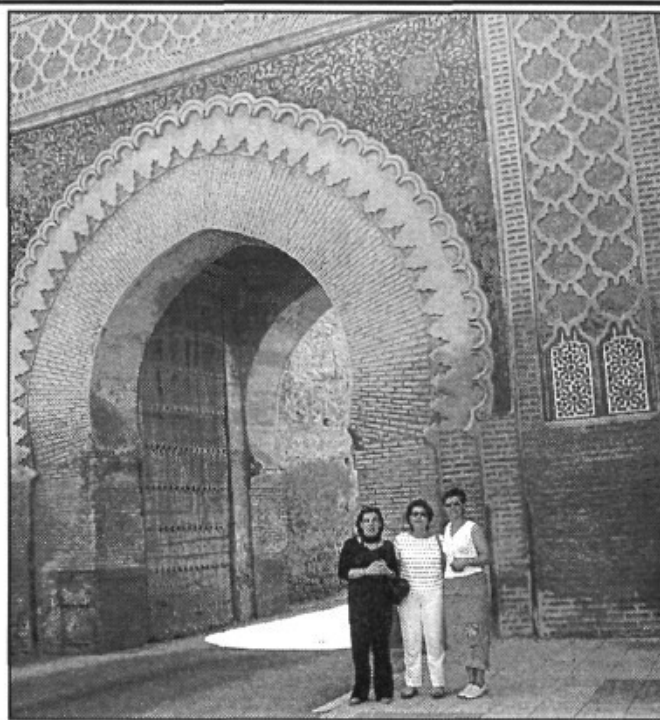
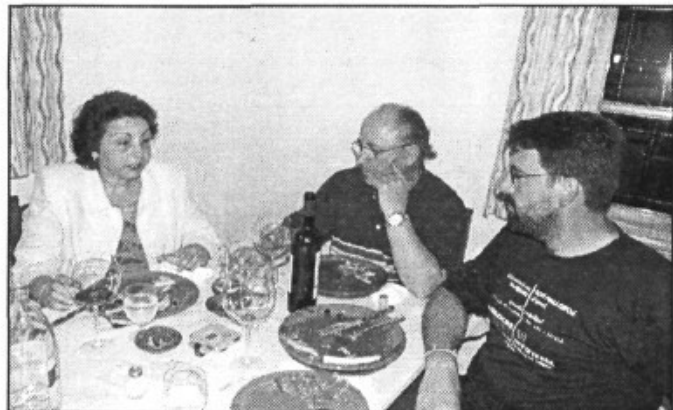
Hi tornaràs al Marroc?

M'agradaria molt tornar-hi per visitar la zona de Marràqueix, Rabat i el Sud

Canviant de tema, aprofitant l'ocasió, farem unes preguntes a n'Antònia relacionades amb el seu nou càrrec de Presidenta de l'Associació Cultural Fent Carrerany

Antònia, com afrontes aquest repte?

El fet d'assumir la presidència de Fent Carrerany ha sigut una mica imprevist ja que no pensava que es donàs el cas. De moment no m'he aturat a pensar-hi gaire però ho he assumit amb serenitat i calma.

Davant una de les portes de Meknès

Quins plans tens per l'associació, serà una etapa continuïsta o vols fer canvis?

Només he convocat a la junta directiva per assignar els càrrecs i programar les activitats fins a final d'any. En properes reunions ja pensarem de la conveniència d'introduir alguns canvis. Sempre és bo renovar-se encara que sigui un poquet.

Vols afegir res per acabar aquesta xerradeta?

Només que l'Associació continua oberta a tothom i que com a presidenta estic disposada a escoltar tots els suggeriments que em facin arribar i dur-los endavant sempre que sigui possible.

I així acabam la vetlada a Ses Tarragones. La feina de l'endemà fa que no la puguem allargar més. Desitjam a n'Antònia sort i encert tan en el camp professional com en la presidència de la nostra entitat.

Antoni Fiol, Magí Ferriol i Miquel Morey

PA amb OL

BAR RESTAURANT

"SES TARRAGONES"

 Pa amb oli
i
Carn torrada

Carret. Petra - Sta. Margalida Km. 47600 - Tel.: 971 52 53 16

Amor a simple vista Lluc MATAS

Sentiment i força, en temps de de pau i serenor, són u; i un, a aquesta edat, ja té llicència James Bond per enamorar-se; però té por de no fer massa el pardal, i, per això, s'enamora amb "reserves" i un poquet a veure-les venir i a estar darrera la roca. Surt de passeig amb

l'al·lota, van al cinema i mengen pipes plegats fins que es casen. De casats, les "reserves" s'accentuen: ara es tracta de saber qui realment comanda i qui es deixa comandar. Per a això discuteixen i es tiren en cara totes les misèries imaginables. Se separen i la custòdia dels al·lots la té ella. Ell pensa que la culpa de tot la té el fet de casar-se sense estar enamorat i ella, que es va casar amb un home que no feia el que ella volia.

Dictada la sentència, ell es diu a si mateix: "m'he d'enamorar sense reserves aquesta vegada", i s'enamora fins a la medul·la d'una cambrera d'un restaurant, i, per a potenciar, l'enamorament escriu cartes d'amor que no les hi mostrarà mai.

Ell sols estima i la mira de cua d'ull tot el temps mentre menja el menú. Ara ja li escriu poemes i intenta pintar-la així com la veu. L'estima realment. L'estima tant que es deixa dur tot ell per l'amor sublim, platònic i sincer; però no veu manera per a què hi hagi una intersecció que actualitzi tant de sentiment. Mira de forçar la casualitat cercant-la pel poble on viu: hi va una vegada i una altra. No es cansa d'anar-hi. Sols troba carabasses, aparentment carabasses.

Quan ella deixa de fer feina al restaurant, ell demana informació com un boig. Li diuen que té novio i ell es posa tan gelós que està quinze dies sense sortir de ca seva. També li diuen que ella fa feina ara a una gestoria. Hi va. El creuament de mirades d'ambdós fa xispes. Hi ha una explosió d'amor. És ella que li diu: "meam quan em convides a fer una copa", i ell bava, bava d'alegria i pensa: "m'he enamorat. Mira si som pardal"

De la gestoria al cotxe i del cotxe a l'església, i a menjar pipes tots dos dient-se coses guapes, guapes i sinceres com ella i ell o com ell i ella, que qui estima es posa al seu lloc i en el lloc de l'altre si no deixa refredar el sentiment. Que no refreda, almanco per a ell que pensa "creia que això de l'amor era una història, una història que sols passava a les pel·lícules, i ara veig com ho era de pardal. Era més pardal que gran. Que ho era de pardal. No tornaré a escoltar ningú, a ningú a no ser ella. A ella i a ningú pus. A ningú pus. Ho tenc ben clar, tan clar que és transparent. Ara tenc vida, ara em sé acompanyat, ara em sé seu i no tornaré mai enrere. Hi ha causa, hi és tot i hi som jo i ella i l'amor. Amb nosaltres tres n'hi ha prou. S'han acabat d'una vegada per totes les "reserves". Crec en l'amor. Sí, plenament".

Compte enrera Lluc MATAS

"Penedir-se no val: és així perquè ho havia de ser, i donar-li hi voltes es sucra el cervell rera una causa establerta i inamovible per molt millorable que ens pugui semblar.". Deia en Pere a en Biel per tal de conhortar-se amb les circumstàncies d'una vida on el desig es conformava amb el que tenia sense tenir por al que vendrà, i en Biel, en canvi, cercava més emperons al hagués pogut ser. Deia: "si jo hagués estalviat en lloc de gastar seria milionari; si jo m'hagués casat als vint-i-cinc anys no seria ara fadrí; si hagués sabut estimar segurament ara m'estimarien i no estaria sol.."

En Pere no entenia com en Biel era conscient de, amb el passat, haver perdut ja als quaranta anys el present. Tampoc no entenia el pessimisme ni la cosmovisió consistent en adonar-se que sempre havia fet tard en totes i cada una de les curses empreses. Era ver: en Biel sempre, no se sap ben bé per què, havia anat per la vida com una moto, i tot el que feia li semblava, si no obligat, si la mena de joc prohibit, d'aventura passatgera i intranscendent, que, a l'inconscient, li deixava marca d'un remordiment injustificat estressant. Així, la inseguretat el feia tan vulnerable que era el mortal amb més contradiccions i, sens dubte, també el més desorientat. En Pere sabia que en Biel es passava totes les hores que podia davant la televisió, que sols llegia revistes del cor i que era tan irascible que ni s'aguantava a ell mateix. També s'adonava que, al no fer-se a cap tipus d'espiritualitat o creença, havia de veure, ja des de l'autoodi, els altres com uns enemics amb qui calia competir i guanyar-los des del supòsit de ser més dolent que ells. A les nits, sols filava en ser tan negatiu com l'ànsia desmesurada de protagonisme li dictava, i l'únic que feia eren mals papers. Havia tornat un home sense paraula del que no es podien fiar cap mica. Prest, molt prest tothom li feia amples, i ja, únicament, li quedava en Pere per a contar-li com de malament li havien anat les coses i el pitjor —segons ell— era que de cada dia empitjoraven. En Pere se l'escoltava i l'entenia, però no sabia què dir-li, perquè la forma de vida d'en Biel era la de tirar-se per tots els precipicis que un troba, i —com és clar— cercant-los prest o d'hora els trobes, quan gaudir de la vida comença per acceptar i sentir el que hi ha sense donar-li voltes i voltes, perquè rera una passa segura en ve una altra de més segura fins a fer un camí que no fa compte enrera, sinó que és el dictat per aquella veu interna que tria, que selecciona, que dubte, però que —sent humana— pretén millorar i asserenar-se veient que la por era apresa i que els esquemes d'abans, ja inservibles, s'han substituït per la certesa de saber-se viu, amb un nom i amb una voluntat. En Biel fas com si escoltàs en Pere i, en el fons més intern, pensa: "no pot ser que en Pere vagi bé perquè no mira mai sa tele".

BULLIT DE NOTÍCIES

ESCOLETA D'ESTIU

Un any més els mesos de juliol i agost, es durà a terme a Ca Ses Monges l'escoleta d'estiu. Va adreçada a nins i nines de 4 a 12 anys. L'horari és de 9 a 13 h. Hi haurà servei de menjador i l'horari serà de 13 a 16 hores.

A l'escoleta d'estiu hi podrem trobar tot un ventall d'activitats amb l'objectiu de passar l'estiu d'una manera activa i divertida. Anirem a la piscina 1 o 2 dies a la setmana i 1 o 2 vegades al mes anirem a la platja.

El cost és de 100 • mensuals i, a part, 6• per l'assegurança dels dos mesos. Per a inscripcions i més informació podeu adreçar-vos a l'ajuntament.

DOS MARIERS PUBLIQUEN AL LLIBRE *ESPIPELLADA LITERÀRIA*

La revista Sa Plaça ha publicat un recull de textos literaris, diversos de gèneres i temes. Són quinze els autors que hi publiquen alguna cosa en aquest llibret, entre ells n'hi trobam dos de mariers. En Jeroni Bergas i en Lluç Matas, publiquen dos contes curts, al costat d'autors ja veterans com Biel Frontera o Miquel López Crespí i d'altres de ben joves com tot just s'inicien en la publicació com Eudivigis Torres. Jeroni Bergas hi publica el text *La Mitja Llimona* i Lluç Mates, *Rodar a l'Invers*.

Espipellada literària

Barbaram Alcega
Silvia Almer
Alexandre Balcells
Jordi Bergas
Andreu Caballero
Biel Crespí
Enric Fontana
Andreu Jover
Miquel López Crespí
Lluç Matas
Enric Oliver
Pere Peris
Núria Pons
Margarida Sotoca
Eudivigis Torres
Il·lustracions: Joan Corbià

DETECCIÓ PRECOÇ DEL CÀNCER DE MAMA A BALEARS

El proper divendres, dia 7 de Juny, a les 21 hores, al local de la 3a edat, s'hi farà una conferència a càrrec de la doctora Carmen Sánchez Contador. El tema serà el Programa de Detecció Precoç del Càncer de Mama a Balears. És organitzada per la Junta Local de l'Associació Espanyola Contra el Càncer.

DIA 20, VAGA GENERAL

Pareix que es confirma la convocatòria de vaga general per a dia 20 de juny. Aquest dia, entre altres coses, acaben els cursos escolars, es comencen els exàmens de selectivitat,... Convindrà estar atens als serveis mínims i al desenvolupament i seguiment d'aquesta vaga ja que pot desbaratar moltes programacions: per començar, Aznar ja ha canviat el dia de la celebració de la cimera de Sevilla.

TERESETES A LA PLAÇA DE DALT

El passat dia 19 de maig, el grup de Teresetes belga Plansjet, embadalí a grans i petits amb la seva actuació a la plaça de Dalt. El matrimoni belga que construeixen ells mateixos les teresetes que més tard fan actuar demostraren "savoir faire" i una professionalitat ben grossa. També poguérem comprovar que hi ha personatges que són comuns a la cultura del nord i la del sud, ja que uns dels personatges que hi sortiren foren Sant Antoni i el dimoni.

OPERATION TRIUMPHO

El passat dia 14 de maig els joves d'Operació Triumfo donaren un concert al camp de Son Moix. Sabem molts de mariers i marieres hi assistiren. Na Chenoa hi va cantar la Balanguera, l'himne de Mallorca, per la qual cosa la presidenta del Consell de Mallorca, Maria Antònia Munar vol donar a conèixer la seva satisfacció per la mostra d'afecte i respecte cap a la nostra illa que demostrà Chenoa. La cantant havia estat rebuda per la presidenta de Mallorca el passat 28 de febrer i va agrair a la presidenta el recolzament que havia rebut de la institució.

Moment del concert del passat dia 1 de maig a l'església

BULLIT DE NOTÍCIES

CONCERT DE L'ESCOLA DE MÚSICA

El passat dia 1 de maig, tingué lloc a l'església de Maria, un concert a càrrec dels alumnes de l'escola de Música de Maria, on tots, amb el seu instrument interpretaren alguna peça musical. També s'ha de destacar la interpretació del conjunt instrumental.

ECOTAX

Hotel: *Hotel Padi* Fecha entrada: *14/05* Fecha salida: *14/05*

DNI: *18-07* Fecha nacimiento: *18-07* Total días estancia: *2 x 2*

Nombre: *Pilar Baldrich* Apellidos: *Baldrich*

Dirección: *C/ de la...* *57-6* *Barcelona*

Código postal: *08015* País: *ES*

Nº de Hab: *342* Firma recepción: *[Signature]*

Total días: *4*

Importe pagado: *4* €

LILLOT

MARIERS QUE PAGUEN L'ECOTAXA

El nostre col·laborador Antoni Gelabert i la seva dona Pilar Baldrich vingueren el passat mes de Maig amb motiu d'un curs d'Urologia a Cala Rajada. Ens conten que estigueren allotjats a l'Hotel s'Illot i que, en voler pagar l'Ecotaxa trobaren moltes reticències per part del personal de la casa i els mostraren un escrit on tractaven l'impost d'il·legal, entre altres coses. Però volguren donar exemple i aquí teniu el rebut dels 4 euros pagats per aquest concepte.

MARIERS A LA FINAL DE GLASGOW

Un grapat de mariers, forofos del Reial Madrid, assistiren el passat dia 15 de maig a la final de Glasgow, en la qual el seu equip es proclamà campió d'Europa per novena vegada. En aquestes imatges hi podeu veure en Guillem Carbonell, en Xisco Mas i en Guillem Castelló, passejant l'escut de Maria per Escòcia i fent enveja als culés del nostre poble.

DIADA PER LA LLENGUA I L'AUTOGOVERN

El passat dia 19 de maig tingué lloc a la plaça Major de Palma la VIII Diada per la Llengua i l'Autogovern. La plaça estava plena de gom a gom. El plat fort fou la representació de l'espectacle "Germanies" amb en Lluís Llach. Però abans hi hagué altres grups musicals i les actuacions dels castellers de Mallorca. El manifest fou llegit per n'Isidor Marí. Molts dels monitors que participaren a les Jornades Interculturals a Maria hi intervingueren per donar exemple de gent que aprèn la nostra llengua.

GESTIONS PER A POSAR SERVEI DE MENJADOR A L'ESCOLA

Per tercera vegada s'està intentant posar el servei de menjador escolar a l'escola de Maria. Amb aquest motiu s'ha fet una reunió amb els pares interessats i un representant de la Conselleria, Miquel Perelló. Ara s'ha fet una consulta per conèixer els futurs usuaris i si són suficients, el servei es posarà en marxa el proper curs.

DEMOGRAFIA

JA L'HAN FETA:

En Joan Ferriol Quetglas i na Martina Font Ribas, es casaren a l'església de Maria de la Salut, el passat dia 17 de maig.

En Jaume Bauzà Ferriol i na Catalina Bergas Darder, es casaren a l'església de Maria de la Salut, el passat dia 25 de maig

Que el vostre amor no acabi mai.

IMMOBILIÀRIC
LLUC MATAS

"Venga a descobrir un paraíso"
Kommen Sie, finden Sie Ihr paradies

Plaça des Pou, 17
07519 Maria de la Salut (Mallorca)

Tel. 971 52 50 70
Fax 971 52 57 73
Mòbil 679 90 57 94

TELÈFONS D'INTERÈS:

AJUNTAMENT	971525002 (FAX)	971525194
BIBLIOTECA		971525688
UNITAT SANITÀRIA (cita prèvia)		971525594
APOTECARIA		971525020
ESCOLA DE DALT (telèfon i fax)		971525083
ESCOLA DE BAIX		971525252
LOCAL TERCERA EDAT		971525564
PARRÒQUIA		971525033
GESAINCA: AVARIES		971880077
BOMBERS		085
HOSPITAL MANACOR Informació		971847000
Urgències		971847060
Cita Prèvia		971847100
AMBULATORI D'INCA		971502850
URGÈNCIES A TOTA L'ILLA		061
SON DURETA (Centralita)		971175000
AMBULÀNCIES S.S. (Inca)		971502850
AMBULÀNCIES		971200362
RECAPTACIÓ TRIBUTS CAIB (Inca)		971505901
ADMINISTRACIÓ D'HISENDA (Inca)		971505150

HORARIS:

AJUNTAMENT:

de 8'30 a 15 hores.

APOTECARIA:

Matí: 9 a 13 hores.

Horabaixa: 16'30 a 20'30 hores.

UNITAT SANITÀRIA:

de 9 a 15 hores.

BIBLIOTECA:

Dilluns i dimecres: de 16 a 18 hores.

Dimarts, dijous i divendres: de 16 a 19 hores.

LÍNIA MARIA-PALMA:

Sortides Maria: 8 i 15 hores. (15 h. Dissabtes no, Festius sí)

Sortides Palma: 13 (dissabtes, 14 h) i 19 hores. (Festius, 19, 15 hores)

LÍNIA INCA-MANACOR:

Cap a Manacor: 12'30 i 19'55 hores.

Cap a Inca: 9'40 i 18'50 hores

LÍNIA MARIA-HOSPITAL-MANACOR:

(De dilluns a divendres)

Sortides Maria: 7'55, 10'30 i 14'45 hores

Sortides Manacor: 11'05, 13'35 i 18 hores

PUNT D'ATENCIÓ CONTINUADA DE SINEU:
Carrer Ponent, número 3.

- Per demanar hora al servei de Pediatria heu de cridar de 8 a 14 hores al **855043**

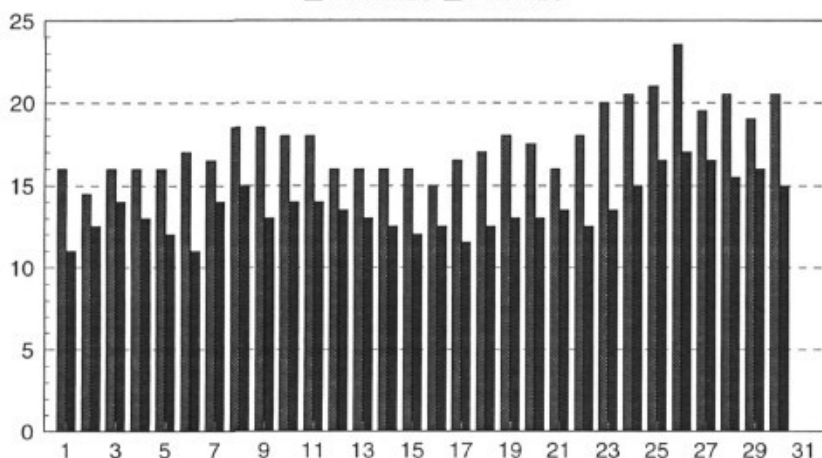
- Per urgències, a partir de les 15 hores heu de cridar al **520292**

- Preparació pel part, postpart, control de gestació i informació sobre anticonceptius heu de cridar al **236624**

El temps

MES D'ABRIL

■ MAXIMES ■ MINIMES

PLUVIOMETRIA

Dia .2 ..... 22 l.
Dia .3 ..... 10 l.
Dia .4 ..... 23 l.
Dia .9 ..... 24 l.
Dia 15 ..... 10 l.

TOTAL: 89 LITRES

Temperatura Màxima

23,5° C (Dia 26)

Temperatura Mínima

11° C (Dia 6)

Temperatura Mitjana

15,65° C

Mitjana Màximes

17,7° C

Mitjana Mínimes

13,6° C

RACÓ DE CUINA

CONILL AMB PEBRES TORRATS

INGREDIENTS

1 conill
pebre bo
farina
sal
oli d'oliva
pebres torrats i trinxats
all
julivert.

PREPARACIÓ:

Tallam el conill a trossos, mesclam dins un plat, sal, pebre bo i farina, enfarinolam els trossos i els fregim fins que siguin dorats. Els posam dins una greixonera de test.

Posam els pebres torrats per damunt i ho posam al foc, molt baix, fins que la carn sigui cuita.

Amb el fetge, torrat, all i julivert feim una picada i ho tiram per damunt, ho deixam 5 minutets més al foc i ho podem servir.

També es pot posar al forn, dins una rostidora, en lloc de fer-ho coure als fogons.

Bon profit.

Antoni Fiol Morey

"la Caixa"

OFICINA DE MARIA DE LA SALUT

Piscines d'es Plà
MARIA DE LA SALUT

Gabriel Mas
GERENT

C/. Major, 113 - 07519 MARIA DE LA SALUT (Mallorca)
Tel./Fax 971 52 50 35 - Mòbils 679 09 15 09 - 615 66 09 32

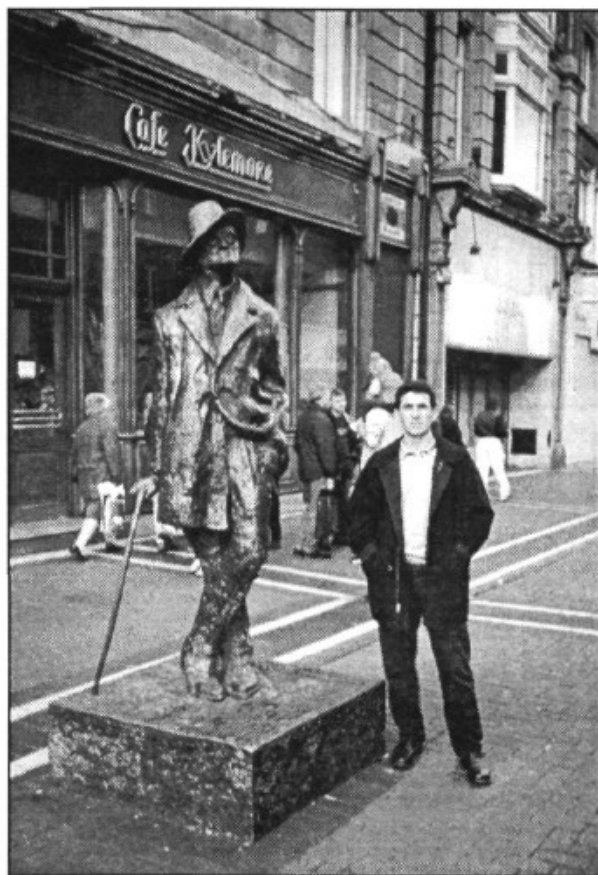

De Viatge, amb *Viatges Martel*

Viatges Martel sortejarà un viatge per a dues persones, entre totes les fotografies recents de viatges publicades a Fent Carrerany al llarg del 2002

9.- En Guillem Carbonell ens ha fet arribar aquesta foto de la seva anada a Glasgow, a veure la final de la Champions

10.- En Pere Crespi, al costat de l'estàtua de l'escriptor irlandès James Joyce, a la capital d'Irlanda, Dublín

11.- En Miquel Ginard i la seva dona Margalida, al temple Segesta, a Sicília, el passat mes d'abril

EXCURSIÓ A MENORCA

Com us anunciàrem el passat mes aquí teniu la programació del viatge a Menorca i com ho heu de fer per apuntar-vos-hi:

Dia 30 Juny. a les 08.30 Presentacion moll de Cala Ratjada, per embarcar a les 09.00 destinació Ciutadella.

Excursió per l'Illa de Menorca. Visitant: Naveta dels tudons, Monte Toro, Fornells, Port de Maó. Dinar. L'horabaixa tornada cap a Ciutadella, passant per Binibeca i Cala Galdana.

Acompanyats per un guia oficial.

Preu: adults, 96.00 euros. Menors de 12 anys, 67.50 euros

Plaços limitades.

Inscripció. Viatges Martel. tel 971 723842 Pep Ferriol.

Data màxima d'inscripció: 19 de juny

LA TERRA I ELS SEUS FRUITS

-Apunts de la Vida Pagesa-

CONTAMINACIÓ D'AIGÜES SUBTERRÀNIES

Durant el mes de setembre es varen celebrar a Palma les cinquenes jornades tècniques de la "Sociedad Española de Agricultura Ecológica". Un dels temes que es va tractar va ser la contaminació de les aigües subterrànies, exposat per Rosa M. Mateos Ruiz i José M. López García, del "Instituto Geológico y Minero de España"

En aquest escrit de l'amic Francesc Xavier Moratinos, publicat a la revista Mel i Sucre de Sant Joan, exposa algunes de les idees principals i les reproduïm per l'interès que poden tenir actualment al nostre poble:

La contaminació de les aigües subterrànies (les que s'extreuen dels pous i forats) pot ésser provocada per varis factors:

- Per aigües residuals domèstiques (fosses sèptiques o per mal funcionament de les depuradores).
- Abocadors no controlats.
- Pous d'injecció directa per eliminar residus (urbans, industrials...)
- Activitats agrícoles i ramaderes.

Aquí només parlarem de dues causes de contaminació, produïda per pràctiques agrícoles: *la contaminació per nitrats i la contaminació per plaguicides.*

CONTAMINACIÓ PER NITRATS

Aquest tipus de contaminació es deguda a l'aplicació massiva de fertilitzants inorgànics, que generen un volum de nitrògen residual que no és assimiliat per les plantes i queda dipositat en els aqüífers, des d'on pot arribar al consum humà.

EFFECTES SOBRE LA SALUT HUMANA:

Diversos estudis epidemiològics i clínics han posat de manifest que el consum d'aigua amb un alt nivell de nitrats i nitrats pot afectar greument els lactants i és el precursor de certes substàncies cancerígenes.

SITUACIÓ A LES ILLES BALEARS:

La zona amb més contaminació de nitrats es troba en els aqüífers de Llubí, Muro i Sa Pobla. S'ha declarat aquesta zona com a "vulnerable" i a l'Ajuntament de Muro s'ha hagut d'instal·lar una planta desnitrificadora per a l'aigua d'abastiment urbà.

CONTAMINACIÓ PER PLAGUICIDES

L'ús abusiu i generalitzat de plaguicides fa que els residus tòxics que provoquen siguin arrossegats pels corrents d'aigua i aire, i siguin transportats a grans distàncies. La contaminació de l'aigua és molt perillosa, ja que no és visible i els seus efectes sobre la salut no són immediats.

INCIDÈNCIA SOBRE LA SALUT HUMANA:

Poden afectar les transmissions nervioses, interferint

el transport d'ions. També poden tenir accions cancerígenes i d'infertilitat. S'acumula també en el teixit dels animals: els herbívors són els que en tenen manco, mentre que els carnívors són els que tenen major concentració. El consum d'aquests animals per part dels humans és també una via d'entrada d'elements tòxics.

SITUACIÓ A LES ILLES BALEARS:

De moment no hi ha estudis sobre aquest tipus de contaminants en els aqüífers de les Illes Balears. A la part meridional de la Península Ibèrica s'han detectat zones que superen els límits màxims autoritzats per a aigües potables.

Pel juny, la falç al puny

Aquest mes és de màxima activitat per foravila, i més encara per les nostres contrades, el Pla, ja que la collita de cereals està a punt de començar. Aquesta activitat durant molts d'anys ha marcat l'economia anyal de moltes de famílies, que depenien de les messes per poder "tancar" l'any. Enguany, amb les pluges abundoses que hem tengut a l'hivern i primavera, pareix que la collita serà bona, però la falç només s'empra per fer les llobades, la maquinària fa la feina feixuga.

La fruita comença a rebentar pertot arreu, ja hem pogut tastar les primeres cireres, i ja comencen els albercocs, prunes, melicots primers i tota casta de fruita "...de Sant Joan", pomes, peres, prunes, etc. que vol dir que per Sant Joan, 24 de juny, estan al punt.

Encara es poden fer empelts d'escutet als tarongers, figueres, oliveres, nisperos, etc. Duen que per Sant Joan és el millor dia per sembrar o empeltar les figueres. I a tots els arbres en general convé fer-los una poda en verd o poda d'estiu, que ajuda a obtenir fruits més grossos i les ferides tapen millor, un altre dia en parlarem d'aquest tema.

A l'horta, els més endarrerits, encara podeu trasplantar pebrers, tomàtiguers i albergínies, ja passa d'hora, però si els donau aigua i fems encara en menjareu.

Als jardins i corals totes les plantes estan florides: geranis, rosers, petúnies, valmes, hortènsies i ja podem començar a ensumar alfabegueres i posar-ne per dins la casa que ens protegeixin dels moscards.

Si teniu porcells per engreixar, les podeu sanar per la lluna prima, que la ferida tanca aviat.

Aquest mes a part de Sant Joan, també tenim dia 29 Sant Pere i dia 30 Sant Marçal, i convé recordar una cançó que me cantava cada any el meu padrí Pere:

*Sant Pere és a vint-i nou
i Sant Marçal és a trenta,
i el sen demà ja mos entra
el primer de juliol.*

Miquel Morey i Mas

Més saben un missèr i un ase...

No, no em vull pintar la floreta que qualcú em va fer cas i obrà en conseqüència, no. No som tan il·lús... Però que vaig "tocar les campanes", és ben cert; està escrit —Fent Carrerany núm. 170, 173, 178, 183 i 185 (pal del balcó de la Sala, agranar la carrera, edificis públics, sembrats

Plaça de ses Dones, Plaça de l'Església, jardins Plaça de Dalt i Escola de son Monjo, etc.).

I és que trob normal fer públic el que un pensa respecte de la "Cosa pública", agradi o no agradi. I també és perquè som partidari de les democràcies orientades de la base cap a les altures i no esperar que tot vengui de dalt. O sia, que crec que seria bo que el simple votant prengués part, intervingués, en tot allò que és públic, que no és altra cosa que el que coneixem com a DEMOCRÀCIA DEL POBLE I PER AL POBLE. Perquè si be és cert que tenim uns regidors elegits que ens representen, pot passar que el que aquests no detectin, en algunes ocasions, si podrà observar-ho un simple veí; el que hauria d'indicar, denunciar, qualsevol deficiència o plantejar alguna idea realitzable, perquè com hem dit, el que un no ensuma un altre ho podrà olorar. I ja sigui per boca a boca o per escrit —O no tenim una revista oberta a tothom?—, escampar-ho, propagar-ho... (O no és això que predicaven els partits polítics en els seus programes electorals?)... D'aquí aquella dita popular: "Més sap un missèr i un ase..."

I a que ve aquesta parrafada?, direu. Senzillament, perquè si sou observadors haureu notat que aquelles "cridades d'atenció" referents a diverses anomalies denunciades per mediació d'aquesta revista, temps enrere, avui podem dir que han estat considerades (no totes, com és natural); atenció que un estima en particular i no dubta que la satisfacció és general ja que les obres realitzades són un bé comú...

I insistint amb allò de la floreta, de principi d'aquest escrit, vull fer constar que, igualment que no vaig creure mai que el ministre de Treball en funcions allà per l'any 1987, deixàs d'aplicar l'injust sistema de TANT PER CENT referent a l'augment de les pensions, i sí optàs, aquell any, per augmentar més o manco en una mateixa quantitat per a tothom; no crec, repetesc, que el canvi de procediment fos degut a la carta oberta que servidor li va dirigir; missiva que publicaren els diaris de Ciutat, on li recordava que si s'augmenten les pensions, era, SOLAMENT, perquè també havia augmentat el cost dels CIURONS, i afegia, però, que l'augment del preu d'aquesta lleguminosa era igual per a tots els pensionistes, i no es tractava que

augmentant les pensions a raó del TANT PER CENT, uns "ELS PODEROSOS", amb aquest augment podrien adquirir 2 kg. d'aquell aliment, mentre que els altres "ELS CAIDOS", només els bastaria per comprar-ne 1kg., i això, com sabem, seria discriminatori, injust, immoral, anticristià, entre d'altres coses. I com dic no he cregut mai que el ministre fes cas a la meua carta, com tampoc crec en la dita "floreta". Però, això sí, vull dir que tampoc crec en bruixes... però que n'hi ha, n'hi ha! diuen... Del que sí estic segur és que si "repiquen les campanes" és per avisar d'anar a missa, on hi ha qui hi vol anar-hi...i sempre n'hi haurà d'aquests... He de dir que el cas del 1987 va ser alegria buida, desgraciadament, ja que els anys següents es continuà aplicant el vilipendiat, injust, anticristià, discriminatori i immaral TANT PER CENT...

I continuant amb el mateix assumpte, he de dir que el que és trist —i sol succeir— és que a vegades els administradors de torn són poc perceptius i no fan cas de les "repicades de campanes", o pitjor, miren —"por el rabillo del ojo" com digué aquell famós àrbitre de futbol— d'on ve la cosa i, segons el vent, actuen (record que en certa ocasió, un amic, regidor de l'Ajuntament aleshores, em parlà d'una proposta que un company de Consistori havia formulat. "—I seria bo", em deia l'amic— "Però basta que vengui dels contraris, per no venir-hi a bé nosaltres", afirmava—... Això és el que sol passar! I fa pena!...

Us asseguro que em disgustava contemplar aquell jardinet de l'escola de Son Monjo, on setanta anys enrere —és bo o trist recordar?— els qui l'inaugurarem, els primers que tinguérem la sort de fer ús d'aquelles aules, allà per l'any 28, alumnes inoblidables del mestre Àngel Madrigal, ajudat pel mestre Pere Colombram, cuidàvem a més del jardí, d'un cossiòl particular que les nostres mares preparaven a casa per dur-lo i tenir-lo a l'escola. Veure'l descuidat, ple d'herbotes lletges, sec, ho tenia mal de pair, ho asseguro; el contemplava i semblava que plorava, sense alegria... I avui, si en passau, veureu que comença a riure, està net i veus que respira més satisfet, esper que mai més torni a plorar... El mateix podem dir, corregit i augmentat, respecte de l'altre jardinet, el de davant el portal de les dones de l'església. I dic corregit i augmentat, perquè allà s'ha donat el cas que a més dels treballadors de l'ajuntament, en aquell jardí hi han entrat les mans d'en Joan de sa Plaça, que el cuida tots els dies, el mateix que també fa respecte de l'olivereta, arbre que torna a riure des que en Joan l'ha exsecallada, regada i hermosajada (gràcies, Joan, continua)... I què ha costat tot això?... dues dècimes, com aquell que diu!... I natural que no es pot atendre tot el que voldríem!, però qualche cosa és qualche cosa! Per poc que sia, benvingut sia... I natural que no ens conformam!...

Isi Déu ho vol, seguirem insistint, "tocarem ses campanes" sempre que ho trobem necessari!.

Per avui res més. Com que estic de bones no em vull allargar. Que estigueu bons, us desitja el vostre amic.

Maria, 2 de maig ("Oigo Patria tu aflicción i escucho el triste concierto")

Signat: Miquel Oliver i Roig

Postdata:

L'altre dia, a una tertúlia de cafè, un de la taula es despenjà amb la següent pregunta: "A veure qui me contesta"—digué. "Quina diferència hi ha entre obrir un carrer i tancar un carrer?" I el que contestà, ho va fer així: "Obrir un

carrer comporta beneficiar tot un poble i, podria passar que qualche particular hi sortís perdent alguna cosa, però poc en tot cas" "I tancar un carrer és perjudicar tot un poble en general i, podria passar que, qualcú en particular en sortís beneficiat, poca cosa també"—.

A Maria, com sabem, per interessos particulars, anys enrere, s'obstruïren passos de vies prèviament obertes, obstrucció que continuà fins fa poc. Gràcies a Déu, últimament hem vist com el pulmó del poble ha pogut respirar vigorosament en obrir-se definitivament algunes d'aquestes vies tancades àrbitrariament com ho foren... TANCAR! ja és una paraula que sona malament —us assegurem que "estar tancat" és una mala cosa—. I per tot això sempre serem partidaris d'obrir, d'alliberar... I al respecte, trobam que hi ha molt per fer!

TOTS SOM EN TONI COLOMER

En Toni Colomer va ser detingut a Barcelona, el setze de març, acusat de tirar pedres i còctels Molotov en el transcurs de la cimera europea. La seva innocència clamava al cel. Ell, millor que ningú, ho sabia. Però també ho sabíem els seus familiars i amics i tots els que el coneixem. I també en tenien la certesa els sis policies que li varen pegar cops de porra fins que es varen cansar d'insultar-lo i amenaçar-lo. Tres dies tancat i quinze dies de llibertat condicional.

El jutge, com no podia ser d'altra manera, ha decretat la seva llibertat sense càrrecs. Però no podem oblidar la traumàtica experiència que ha hagut de viure en Toni. Tampoc ningú no podrà esborrar mai el mal tràngol que ha hagut de passar la seva família. És vergonyós i indignant fer passar per aquesta injusta situació una família. Això, una societat que es pretén democràtica, no ho pot consentir

de cap de les maneres.

I, mentrestant, la senyora Garcia Valdecasas, delegada del govern espanyol a Catalunya, i els sis policies que maltractaren en Toni, dormiran sense cap remordiment de consciència i continuaran cobrant a final de mes un sou que els pagam entre tots. Ningú no farà res al respecte?

En Toni i la seva família estan més tranquils avui. Ens cal fer-los arribar, una vegada més el nostre incondicional suport. Però la seva indignació no pot esvair-se i ha de ser també la nostra. No pot ser d'una altra manera perquè quan atropellen el dret d'una persona, quan coarten la seva llibertat, ens estan negant els drets i les llibertats a tots. El silenci ens fa còmplices dels botxins. El setze de març tots érem en Toni Colomer. Ens van apallissar i humiliar a totes i a tots. Qui serà el pròxim que ho patirà a les seves carns? Seràs tu? El teu fill? Fins quan ho consentirem?

Joves d'Esquerra Nacionalista-PSM

4 i 5 DE MAIG: ACAMPALLEGUA A BINISSALEM

Els mariers anam per tot. Això ens fa conèixer coses noves, noves cultures, però d'entre totes elles la més important per a nosaltres és la nostra.

Per això, per conèixer i defensar la nostra cultura aquests joves de Maria anaren a l'Acampallengua de Binissalem. Els podeu veure dins la tenda i esperant el tren a l'estació.

UNA REFLEXIÓ SOBRE L'IMPOST ECO-TURÍSTIC.

Des que varen arribar els primers viatgers a les Illes, a les darreries del segle XVIII, el turisme, com a fet que implica no només l'economia sinó quasi bé tots els aspectes de la vida de la població balear, ha evolucionat força.

Sens dubte l'eclosió del turisme a tot l'Estat i molt especialment a les Illes Balears va tenir lloc als anys 60, quan es va donar el denominat *boom* turístic. De llavors ençà, la realitat del turisme de masses es va convertir en condicionant de canvis econòmics i socials, amb les conseqüents implicacions culturals i polítiques.

El monocultiu del turisme comportà, en major o menor mesura, l'abandonament de l'agricultura i de l'activitat industrial. El creixement del sector turístic sense cap planificació provocà desequilibris territorials i estructurals que encara arrossegam. Per corregir-los i passar a un nou estadi del turisme, es planteja en aquests moments la necessitat d'una política turística que delimiti el creixement i tenguí en compte els valors ambientals. Una política que no implica el rebuig del turisme vacacional, sinó l'assumpció de la necessitat de tendir cap a la sostenibilitat, de plantejar-se l'oportunitat de negoci, tenint en compte la limitació dels recursos i els interessos de la població de les Illes.

El model turístic del futur que s'apunta ha de partir d'una idea clau: la diversificació. Diversificació per afrontar reptes estructurals, però també com a mecanisme per recuperar la nostra identitat i incloure-la com a valor afegit del producte turístic. Com a repte estructural em referesc a l'estacionalitat, que fa que en temporada alta s'assoleixin unes puntes de població i, per tant, de consum de recursos insostenibles per molt temps. Per aquest motiu és necessari aplicar polítiques que fomentin la redistribució de fluxos de turistes al llarg de l'any.

D'altra banda, s'imposa una reflexió sobre la conjuntura actual dels mercats i la posició de les Illes Balears com a destinació turística. A l'estabilització dels mercats emissors s'ha d'afegir el ressorgiment, en els últims temps, de les destinacions de la Mediterrània oriental. Davant aquesta situació, l'estratègia per mantenir el nostre lideratge ha de centrar-se en competir en qualitat. Qualitat entesa com a sostenibilitat; és a dir com a creixement econòmic viable que no provoqui desigualtats i respecti el patrimoni natural i cultural de les Illes, a fi d'augmentar la qualitat de vida dels residents i dels visitants.

Per aconseguir aquests objectius, el Govern de les Illes Balears va crear per llei el Fons de Rehabilitació d'Espais Turístics i Naturals, destinat a la remodelació i la

rehabilitació de zones turístiques; a la recuperació de recursos i d'espais naturals i rurals; a la revalorització dels elements patrimonials de rellevància social, cultural i turística, i a la revitalització de l'agricultura com a activitat econòmica competitiva.

Les primeres actuacions per a la recuperació de la zona humida de ses Feixes a Eivissa o l'adquisició de les finques d'Albarca i es Verger a Mallorca, són només alguns dels exemples del camí que ja s'ha iniciat per millorar l'entorn que gaudim durant tot l'any els que vivim a les Illes i que comporta, al cap i a la fi, la nostra oferta turística.

La principal font de finançament del Fons de Rehabilitació és l'impost sobre les estades en empreses turístiques d'allotjament, més conegut com a impost turístic o *ecotaxa*. L'impost és, per damunt de tot, una eina de millora i conservació de la primera font de riquesa i ocupació laboral de les Illes: el turisme. És un mecanisme per implicar els turistes en la recuperació del patrimoni natural i cultural d'unes illes que disfrutem tots i totes. És, en definitiva, una demostració de solidaritat entre visitants i residents, que permetrà deixar a les generacions futures una herència en òptimes condicions.

Amb la recaptació de l'impost turístic tothom hi guanya. En primer lloc, perquè s'aconseguirà molt per molt poc, ja que implica una quantitat petita per persona i dia (l'equivalent al dos per cent de la despesa diària mitjana d'un turista). A més a més, amb la seva aportació, el turista contribuirà a pagar els sobre costos en infraestructura i serveis que genera el turisme, cosa que fins ara fan els residents mitjançant una part dels seus impostos. El fet que es gravin les estades diàries, suposa que pagui major quantitat qui més temps estigui i, per tant, qui més recursos utilitzi.

Pel que fa a la indústria turística, resulta evident que amb l'aplicació de l'impost n'augmentarà la competitivitat, perquè l'adequació de zones turístiques comportarà una millora en la qualitat del producte, imprescindible per continuar atraient els visitants. Per tant, la col·laboració que es demana a les empreses d'allotjament és petita amb relació als guanys que obtindran amb aquesta situació.

En conseqüència, és el moment de marcar les pautes del model turístic dels pròxims decennis per continuar essent una destinació capdavantera. I és l'hora també de considerar l'ecotaxa de forma positiva i considerar-la com l'inici d'un segell de qualitat per a un futur immediat.

Bel Oliver

Secretària General Tècnica de la Conselleria de Turisme

CARRERANY ESPORTIU

PLA DE MALLORCA 2002

El Club Ciclista de Maria, ha tornat a prendre part activament en la popular cursa illenca, organitzant una etapa i participant en la disputa de les diferents etapes.

Primera etapa. Contra rellotge individual dia 12 maig.

Després d'alguns dies de pluja, la incertesa regnava entre els membres del Club, però el diumenge sortí un dia de sol quasi estiuenç. Entre els dos grups, Pla gran i Pla petit, hi va haver 236 inscrits. Fou un mati de molta de activitat a la Plaça des Pou. A les 09 hores sortí el primer corredor i el darrer a 13.30.

En el Pla gran cal destacar la participació de PERE FERRIOL COLOMBRAM, que corre amb l'equip de Sineu; en Pere va despertar gran expectació entre els aficionats locals, no de bades ha estat el guanyador dells anys 89, 90 i 93.

En el Pla petit sortiren 13 corredors locals, ens va faltar en Toni Gelabert, que degut a un accident laboral no pogué prendre part. L'ordre en que quedaren classificats fou:

Toni CASTELLÓ, Toni MULET (guanyador del pla l'any 94), Esteve BERGAS, Miquel MOREY, Joan MAS, Miquel SALOM, Llorenç NADAL, Nadal FERRIOL, Pere PAYERAS, Pep FERRIOL, Miquel FERRIOL, Joan GELABERT i Xisco FLORIT (que va tenir la mala sort de foradar).

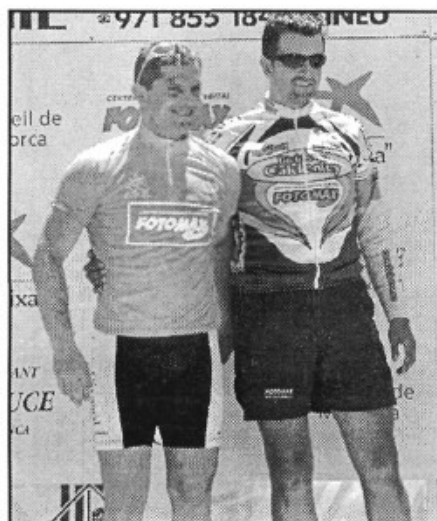
També s'ha de destacar l'actuació d'en Tomeu ARBONA, que aquest any corre amb llicència de Sineu. En Tomeu va quedar primer de la seva categoria.

La segona es disputà dissabte 18 maig a sa Pobla, i hi participaren: Toni CASTELLÓ, Toni MULET, Esteve BERGAS – que puntuà en les metes volants- Joan MAS, Miquel MOREY, Pep FERRIOL.

Pòdium de la jornada de Maria amb els guanyadors de les diferents categories, acompanyats del director de La Caixa, Macià Ramis i el batle Jaume Mestre

Tots del C.C. Maria de la Salut (v. Martel-Aguamar) i Tomeu ARBONA.

La tercera etapa, diumenge a Muro, hi participaren el mateixos, però amb l'alegria que n'Esteve BERGAS, aconseguí el primer lloc de les metes volants.

Esteve Bergas al pòdium de Muro

Altres activitats. El passat primer de maig, el C.C. Maria de la Salut (V.Martel-Aguamar) prengué part per primera vegada a la marxa cicloturista Salut i Força de 84 kms. Una experiència molt agradable, amb una participació de 300 corredors, una organització perfecta, un traçat de pla i muntanya. Es va pujar al coll d'honor a Orient. Arribada i sortida des de MEGA SPORT de Palma.

PEP FERRIOL TORELLÓ. MAIG2002

ELS BENJAMINS, COMPTEN EL PARTITS PER VICTÒRIES.

Després d'acabar la lliga en una excel·lent quarta posició, l'equip de benjamins està participant en la Copa Federació.. Quan només falten tres partits per acabar el torneig compten els partits per victòries. Lideren el grup amb 21 punts, a 3 del segon classificat, Es Pla i a 12 punts del tercer i quart classificat.

El resultat de tots el partits de la Copa Federació són els següents:

Marier - Margalidà	9-1
Petra - Marier	3-4
Marier - Es Pla	4-0
Jov. Manacor - Marier	2-10
Marier - Sineu	8-1
Margalidà - Marier	3-5
Maria - Petra	5-2

Quant ja estam tan aprop del final de temporada el pares i jugadors volen agrair la feina feta al llarg de la temporada pel president en Pedro Vanrell i l'entrenador en Joan Miquel Bergas.

Dimissió del President

Al final de la temporada el president ha confirmat que presentarà la dimissió del càrrec. Si no hi ha iniciativa per part dels pares, el proper any no hi haurà futbol en les categories de benjamins i alevins, i els jugadors s'hauran de desplaçar a altres pobles per poder jugar.

Copa benj. F-7 Poblès F

JUV. MANACOR-ES PLA	2-4
SINEU-MARGALIDÀ	4-2
MARIER-PETRA	5-2

1. MARIER	7	7	0	0	46	11	21
2. Es Pla	7	6	0	1	27	17	18
3. Petra	7	3	0	4	15	14	9
4. Sineu	7	3	0	4	20	29	9
5. Margalidà	7	2	0	5	16	27	6
6. Juv. Manacor	7	0	0	7	7	33	0

EL CLUB D'ESCACS ELIMINAT DE LA COPA

El Club d'Escacs de Maria i La Balanguera de Palma, participaren conjuntament a la Copa de Mallorca. Aquest campionat era a 10 taulers per eliminatòries, amb un ritme de dues hores per jugador a caiguda de bandera. La inscripció només fou de 8 equips, per aquest motiu donà lloc a repesques.

El primer matx el perdérem dins Son Dameto. L'equip estava format per sis jugadors de Maria i quatre

de La Balanguera (campió de segona). El segon matx el jugàrem contra Costa de Calvià que també havia perdut en l'anterior ronda contra Sa Dragonera, i aquest cop guanyàrem contra pronòstic per un contundent 7,5 a 2,5. En el següent matx lluitàvem per entrar a les semifinals, però perdérem per 6 a 4 contra Sa Dragonera.

L'experiència de fer una unió temporal amb La Balanguera ha resultat positiva, hem d'agraciar-los que hagin volgut venir a jugar al nostre local, en aquestes partides jugaren en Carles Vich, en Felix Borrego, i dos jugadors joves amb un excel·lent futur en Llorenç Gelabert, i en Jordi Damians.

Jeroni Bergas, monitor i àrbitre nacional

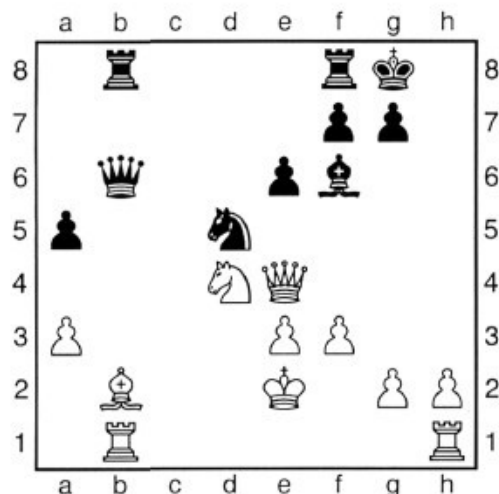
Recentment s'han fet el cursos de monitor nacional i àrbitre nacional i en Jeroni Bergas aconseguí aquestes dues titulacions. De les Illes Balears només quatre obtingueren el curs d'àrbitre nacional.

Partides de Copa.Suau,P - Mestre,F [A06]

Comentaris d'en Jeroni Bergas

Copa Mallorca 2002 - R2, 2002

1.♟f3 d5 2.b4 ♞f6 3.♞b2 ♞bd7 4.e3 e6 5.a3 a5
6.b5 ♞e7 7.c4 c5 8.bxc6 bxc6 9.♞c3 0-0 10.d4 c5
11.♞d3 cxd4 12.♞xd4 ♞e5 13.cxd5 ♞xd5
14.♞xh7+ ♞xh7 15.♞h5+ ♞g8 16.♞xe5 ♞f6 17.♞e4
♞a6 18.♞ce2 ♞b6 19.♞b1 ♞ab8 20.f3 ♞xe2
21.♞xe2

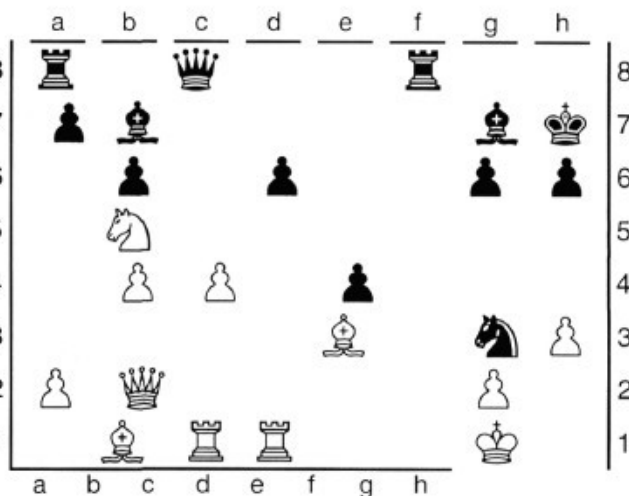
21...♞xb2+ 22.♞xb2 ♞c3+ [22...♞xb2+ 23.♞d1
(23.♞e1 ♞c8)] 23.♞d3 ♞xe4 24.♞xb8 ♞f2+ 25.♞e2
♞xh1 26.♞xf8+ ♞xf8 27.♞b3 a4 28.♞c5 ♞b2
29.♞xa4 ♞xa3 30.♞c3 ♞d6 31.f4 e5 32.♞e4 ♞c7
33.f5 ♞e7 34.g4 g6 35.♞f3 ♞b6 36.h4 gxf5 37.gxf5
f6 38.h5 ♞f7 39.h6 ♞d8 40.♞g2 ♞g8 41.♞xh1 ♞h7
½-½

Schenk, A - Bergas, J [B21]

Copa Mallorca 2002 - R3, 2002

1.e4 c5 2.d4 cxd4 3.c3 plantejant el Gambit Morra 3...d3
diuen que la millor forma de combatre un Gambit és acceptar-lo.
He de reconèixer que no el conec molt bé, i vaig decidir rebutjar-
lo amb d3, variant que jugà Illescas contra Josep Ferriol a la
trobada d'agost de 1990. Les alternatives són d5 i dxc3 4.♞xd3
♞c6 5.c4 ♞f6 6.♞f3 d6 7.h3 g6 8.0-0 ♞g7 9.♞c3 0-
0 10.♞e3 h6. M'interessa conservar l'alfil de caselles negres.
11.♞c1 ♞h7 12.♞e2 b6. La jugada de la partida que vaig
pensar més, uns vint minuts, vaig decidir-me per jugar un pla
conservador i romandre a l'expectativa, cercant una posició
sòlida i segons l'evolució del matx anar a taules o per la victòria.
La meua primera idea era jugar Da5 per dur la dama al flanc de rei,
però rere Cd5 o Tfd1 la posició negra no m'acabava d'agradar.
13.♞fd1 el blanc amenaçava e5 13...♞d7 14.♞b1 ♞b7
15.♞b5 (30 minuts) 15...♞c5 (45 minuts) 16.e5 el blanc
sacrifica un peó, jo personalment no hi trob compensació i
endavant 16...♞xe5 17.♞xe5 ♞xe5 18.f4 ♞g7 19.b4
♞e4. És una jugada interessant, he d'anar alerta amb el cavall
penjant per no perdre peça, jugaven a finish i no es pot preveure
tot, la intuïció és important, i segurament el blanc no la va tenir
en compte 20.♞d4 ♞c8 21.f5 93 minuts. El blanc decideix
llançar-se definitivament a l'atac 21...e5 (101 minuts) [21...gxf5
era la principal alternativa, en aquest moment el matx ens era
contrari per 5 a 4, ens havien remontat un 0 a 2 inicial, però si jo
aconseguia guanyar el desempat holandès ens era prou favorable

amb les victòries de Xisco i Carles en el segon i tercer tauler
respectivament 22.♞h5 e6 23.♞xe4 ♞xe4 24.♞b5 ♞a6
se'm va escapar aquesta jugada, i em vaig decidir per la variant
de la partida, on torn el peó per intentar tenir bon joc de peces al
blitz que s'acosta 25.♞xd6 ♞xa2 26.♞xe4 fxe4]
22.fxg6+ fxg6 23.♞b5 ♞g3 24.♞b2 ♞f5

[Si 24...e4 aquesta era la jugada de la partida que possiblement
m'hagués duit a la victòria, va ésser la primera que vaig pensar
i no em vaig fiar de la intuïció, amb menys de set minuts no veia
una continuació clara i no tenia temps d'aprofundir-hi 25.♞d4
♞xd4+ 26.♞xd4 ♞f5 si hagués vist aquesta jugada que
amenaça després de Cxd6 jugar la dama a f4 seguit de Cf1 hagués
quedat com un rei 27.♞xd6 ♞f7 28.♞cd1 ♞af8] 25.♞xf5 gxf5
26.♞xd6 ♞c6 27.♞xb7 ♞xb7 28.c5 ♞e4 29.♞f2 bxc5
30.♞xc5 ♞f6 31.♞c2 [31.♞e1 suposava que amb aquesta
jugada segurament perdria un peó, però l'amenaça de descoberta
em va fer pensar que el blanc no gosaria menjar-se'l, i així va
ésser 31...♞b7 32.♞xe5 ♞g6 33.♞h2 ♞d8 34.♞c2 ♞d3 35.♞f1
♞dg3] 31...♞b7 Aquí segurament hauria d'haver canviat dames
i jugar-me les possibilitats de victòria al meu peó passat de la
columna e. Però com que no em valien les taules, vaig mantenir
les dames, i la posició era més perillosa per les dues bandes
32.♞f1 e4 33.♞d4 ♞f7 34.♞xg7 ♞xg7 35.♞c5 ♞af8
36.♞e5+ ♞h7 37.b5 ♞b6+ vaig pensar uns segons Te7,
però no em vaig decidir, després de Dd6, no sabia com continuar,
em quedaven uns dos minuts i havia de moure, doncs,, escac
com els principiant. Te7 donava més perspectives llançant de
seguida el peó e 38.♞h1 ♞a5 39.♞c6 ♞xa2 40.♞d6 ♞f6
41.♞c7+ ♞g8?? en el meu darrer minut em vaig deixar un
mat en dues [41...♞h8 Tots ens pensaven que rere aquesta
jugada la posició aguantava. Hagués aguantat si el blanc fa
De5, la jugada que recomanà en el postmorten i és la primera que
ve a la mà, però després de De6 el negre segueix viu i té certes
chances en el final de torres. Però si el blanc juga Dd4 en lloc de
De5 la posició del negre s'esbuc 42.♞d4 e3 43.♞a1 ♞g8
44.♞xe3 f4 45.♞f3 ♞e8] 42.♞g3+ 1-0

Feia temps que no m'afectava tant una derrota. Tots havíem
dipositat moltes il·lusions en aquesta competició i ens feia moltes
ganes poder disputar la final, però no va poder ésser. Ho sent de
tot cor, i don gràcies a tots els membres, i en especial a Llorenç
i Jordi per contagiar-me la il·lusió i el seu somriure. Sou fantàstics
nois. L'any qui ve ho tornarem intentar.

Gaspar Mas

QUÈ ENS HA ARRIBAT A LA BIBLIOTECA?

Josep Melià, Pensament. Obres completes de Josep Melià. Ed. Proa, 2002

"El patriotisme dels illencs sempre haurà de fer dos retrets a les dinasties espanyoles: als Àustries, haver lliurat als francesos les terres transpirinenques del regne de Mallorca; als Borbons, haver consentit que el seu accés al tron fos a costa de cedir Menorca i Gibraltar als britànics.....Quan algú, en un temps en què la defensa de l'autonomia suscitava acusacions de separatisme, ens parlava de voler desfer la unitat no ens restava altre remei que demanar: qui ens el féu desfer, el país que teníem?"

Josep Melià, Creació literària. Obres completes de Josep Melià. Ed. Proa

Franquisme i transició democràtica a les terres de parla catalana. Actes del 2n Congrés de la CCEPC. Publicacions coordinadora de centres d'Estudis de Parla Catalana.

"...A la segona meitat dels anys quaranta, van ser autoritzades associacions culturals, recreatives, esportives i folklòriques, això sí, sotmeses a un estricte control de les autoritats governatives i locals, i moltes vegades havent de canviar o dissimular el seu caràcter originari....
Per la seva banda, el Frente de Juventudes, creat el 1940, enquadrava tota la joventut espanyola, des dels 7 anys, a la incorporació al servei militar en el cas de nois, i dels 7 als 16 anys les noies, amb l'objectiu d'educar-les segons l'ideari falangista."

El Cavaller i la Princesa. El Sant Jordi de Pere Nisard i la Ciutat de Mallorca. Consell de Mallorca, 2001

Bartomeu Prohens, **La mort d'en Berga.** Ed. Moll, 2000

"Mentre Jeroni Cavalleria conversava amb els germans Pont, Trufoc i Boda esperaven l'arribada de Berga. Jeroni els avisà que no podia torbar-se molt, que vindria pel carrer de l'Hospitalet, i a continuació partí i els deixà sols."

G. Janer Manila, **Els Rius de Babilònia.** J.J. de Olañeta, 2000

Lluís Ripoll, **Romanços.** José J. de Olañeta, 2000

*Tu no saps a on anares
ni qui vares encontrar,
ni lo que et va preguntar
ni lo que li contestares?...
Digues que no disfrutares
De sa memòria que hi ha."*

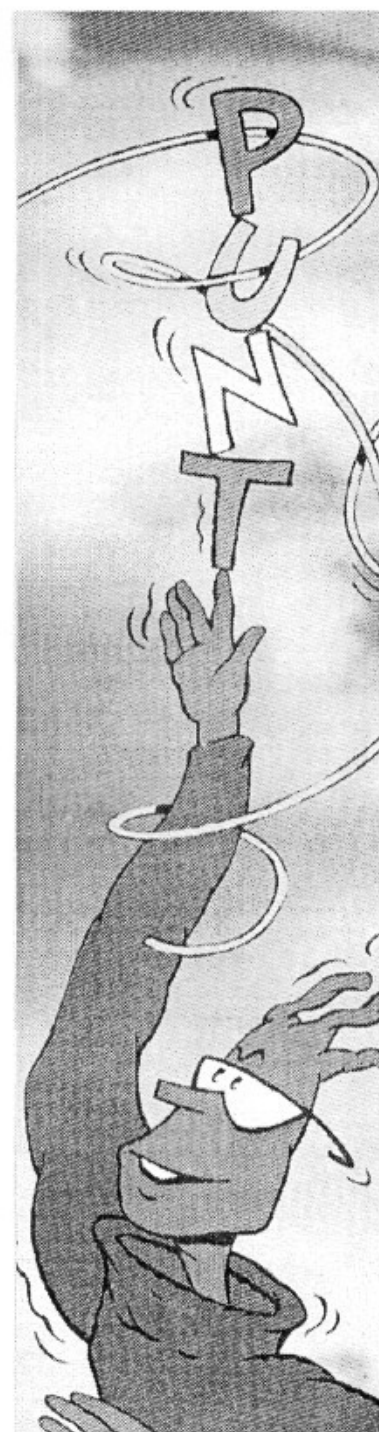
Teresa Duran, **Quinzemons.** Recull de contes interculturals per a l'escola. Ed. Graó, 2001

Lluc Matas, **Confidències d'aigua.** Ed. Lleonard Muntaner, 2001

CAFÈ AMB LLET I DIARI

*Escomesa de bon dia,
Negre i blanc, en combinació, endolcits,
i els diaris ocupen el programa del dia
en una recerca inútil d'una altra volta,
una volta de campana dins un cafè amb llet,
una volta amb l'únic misteri d'asseure't sobre la vida.*

L'encarregada de la Biblioteca
Francesca Maria Mas

Xarxa de Biblioteques
de Mallorca